

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΚΟΛΛΙΕ

ΤΟΥ MICHEL PROVINS

Ο Λοιπὸν Καζάλ περιμένει στὸ ἀνθοστῆλιο διαμέρισμά του τὴ φίλη του κ. Γαβριέλλα Ντ' Ἀλέξ. Ἡ ὥρα εἶνε τέσσερες κ' ἡ Γαβριέλλα ἔπρεπε νὰ εἶνε ἀπὸ τὶς δύο ἐκεῖ, ὅπως εἶχαν πεῖ. Ἐἴνε νευρικός, ταραγμένος, ἔξω φρενῶν. Ἐπὶ τέλους ἀκούονται βήματα στὴ σκάλα. Ἐἴνε τὰ δικά της. Σὲ λίγο ἐκεῖνη μπαίνει μέσα.

ΚΑΖΑΛ.— Ἐπὶ τέλους, μὰ τί ἔγινες! ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Ἀφροσέ μὲ ν' ἀναπνεύσω... Δὲ μπορῶ πιά!.. Ἐρχόμουνά τόσο βιαστικῆ... Πάει τὸ ἀπόγευμά μας, καταστρέφημε!.. (Πόφροντας σ' ἕνα καναπέ.) Οὐφ! φιλῆσέ με τουλάχιστο!

ΚΑΖΑΛ.— Ἀλήθεια... Μέσ' στὴ συγκίνησή μου τὸ ἔχεσά (τὴ φίλη). Σὲ λατρεῖς!.. Μὰ πές μου τί συνέβη γιατί κάθομα σ' ἀναμένα κάρθουνα!

ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Φαντάσου διὰ μετὰ τὸ φαγητό, τὴ στιγμή πού ἐτοιμαζόμουνά νὰ ρθῶ ὁ ἄντρας μου μὲ εἰδοποίησε διὰ διὰ πηγαίνε στὸ γραφεῖο του καὶ θὰ περνούσαμε τ' ἀπόγευμά μας μαζί, γιὰ τί σήμερα εἴνε ἡ ἑορτὴ μου καὶ θὰ πηγαίναμε στὰ μαγαζιά γιὰ νὰ μοῦ πάρῃ ἕνα ὄμοιο τῆς ἀρεσκείας μου. Τί νὰ κάνω; Δὲ μπορούσα νὰ τοῦ πῶ πὼς εἶχα ραντεβού!.. Βγήκαμε ἔξω... Θέλησα, γιὰ νὰ ξεμπερδέσω, νὰ ψωνίσω στὴν τὴνχὴ στὸ πρῶτο μαγαζιὶ πού μπήκαμε. Μὰ αὐτόξ μὲ παρέσυρε σ' ἔξῃ ἑπτὰ ἄλλα μαγαζιά μὲ τὴν πρόφαση διὰ δὲν ἔπρεπε νὰ διαλέξω στὴν τὴνχὴ...

ΚΑΖΑΛ.— Κι' ὅλα αὐτὰ εἶμαι βέβαιος, γιὰ νὰ σοῦ πάρῃ κανένα φρικτὸ ὄμοιο; Ἐχεῖ καὶ γούστα...

ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Ὅχι, μοῦ πῆρε ἕνα πολὺ καλιὸ δαχτυλίδι μὲ ρουμπίνια. Δὲν εἴνε καὶ πολὺ ἄσχημο. Μὰ τὸ δαχτυλίδι του μὲ στενοχωροῦσε! Ἐγὼ μὰ ἰδέα εἶχα στὸ μυαλό μου: νὰ τὸν ξεφορτωθῶ μὰ ὄμοιο ἄσχητερο. Ἐβλεπα τὶς ὄρες νὰ περνοῦν... καταλάβαινα πὼς μὲ περιμένε, πὼς θὰ ὑπάρκαμε... Ἐἴμουν σὲ κακὸ χάλι. Ἐπὶ τέλους τὸν ἔπεισα διὰ ἔπρεπε νὰ περάσω ἀπ' τὴν μολύβια μου!.. Μοῦ παραχώρησε μὰ ὄμοιο, ὑπὸ τὸν ὄμοιο νὰ περάσω νὰ τὸν πάρω ἀπὸ τὴ Λέσχη...

ΚΑΖΑΛ, (μυνηδῶν).— Ὅστε τελεία καταστρεφῆ τὸ ραντεβούμαξ; ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Τί ἠθελες νὰ κάνω; Αὐτὸ δὲν εἴνε λιγώτερο δυσάρεστο γιὰ μένα. ΚΑΖΑΛ.— Πάει ἡ μέρα τῆς γιορτῆς σου!.. Καὶ πὼς εἶχα σκεφθῆ γιὰ δούλη!.. Πὼς εἶχα ἐτοιμάσει!.. ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Ἀλήθειά... Κι' αὐτὰ τὰ λουλούδια;

ΚΑΖΑΛ.— Γιὰ σένα ὅλα καὶ τὰ τριαντάφυλλα πού τόσο σ' ἀρέσουν... Ἐπίσης σοῦ εἶχα ἐτοιμάσει ἕνα ὄμοιο, μὰ ἐκπλήξη!.. ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Ἀλήθεια!.. ΚΑΖΑΛ, (φύροντας ἕνα θαυμασίο κουτί).— Κοίτα!

ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ, (τὸ ἀνοίγει καίμειν κατάπληκτη).— Μὰ εἶναι δυνατὸν; Τὸ κολλιέ!.. ΚΑΖΑΛ, (χαμογελῶντας).— Ναί!.. τὸ κολλιέ πού εἶχαμε θαυμάσει τὶς ἄλλες στὴ βιτρίνα τοῦ Μπουσερόν... ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ, (μὴ πιστεύοντας ἀκόμη).— Μὰ εἶσαι τρελλός;

ΚΑΖΑΛ.— Γιατί, ἀπὸ τὴ γρέλλα μου σ' εὐχαριστεῖ τόσο; ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Εἶναι θεῖο! θεῖο! (Σκωθροπάζοντας ἄσφαιρα) Ναί, μόνο πού δὲ μπορῶ, ἀλλοίμονο, νὰ τὸ φορέσω, ὅστε καὶ νὰ τὸ πάρω μαζί μου!.. Γιὰ συλλογίσου τί θὰ πῇ ὁ Ἰλαῖο, ὁ ἄντρας μου, ἂν τὸ δεῖ.

ΚΑΖΑΛ.— Πρέπει νὰ βροῖμε ἕναν τρόπο γιὰ νὰ τὸν κάνουμε νὰ τὸ χάρῃ κ' αὐτό. ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Ἀδύνατο! Μπορῶ νὰ τοῦ πῶ πὼς ἀγόρασα ἀπὸ τὶς οἰκονομίες μου αὐτὸ τὸ κολλιέ τὸνδικαστικὸν χιλιᾶδων φράγκων; Ὅστε καὶ πὼς τὸ βρήκα στὸ θέατρο ἢ μέσα σ' ἄμαξ, ὅστε καὶ διὰ τὸ κέρδιος σὲ κανένα λαχειο... ΚΑΖΑΛ.— Ναί! ναί!.. Στὸ λαχειο... Ἄκου λοιπὸν τὸ παραμῦθι: Μὰ εὐγενῆς κυρία ἀναγκάζεται νὰ βάλῃ τὰ κομμάτια τῆς σὲ λαχειο ἀπὸ τοὺς κλήρους τοῦ ὁποῖου πασαφύραμε ἕναν καὶ στὸν ἄντρα σου, ἔκεινον πού, φυσικά, θὰ κερδίσει τὸ κολλιέ. Πὼς σοῦ φαίνεται ἡ ἔμπνευσή μου;

ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.— Μεγαλοφυῆς! Καὶ τώρα ἡ ὄμοιο πέρασε. Ὁ ἄντρας μου μὲ περιμένει. Πρέπει νὰ πηγαῖνω (Φορεῖ τὸ καπέλλο της) Κανόνισε ἐσὺ τὸ ψευτολαχειο. Ἄντιο, ἀγάπη μου.

Τὴν ἐπομένη Κυριακὴ στὸ σπίτι τῆς Γαβριέλλας. Ὁ Καζάλ συνομιλεῖ μὲ τὸ Ἰλαῖο ντ' Ἀλέξ, τὸν ἄνδρα της, ἐπὶ ἡ Γαβριέλλα τοὺς ἀκούει. ΚΑΖΑΛ.— Ἐἶχατε γνωρίσει τὴν κυρία Ρυμπορντέλ; ΝΤ' ἈΛΕΞ (προσπαθῶντας νὰ θυμηθῆ) Ρυμπορντέλ!.. Ὅχι...

Σὲ λίγο ἐκεῖνη μπαίνει μέσα.

ΚΑΖΑΛ.— Δὲ θυμάστε; Μὰ ναί, πρέπει νὰ τὴν ἔχετε γνωρίσει!.. Ἡ κ. ντὲ Ρυμπορντέλ εἶναι ἡ χήρα ἑνὸς ἀνοτάτου ἀξιωματικοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς... Οἱ Ρυμπορντέλ εἶχαν ἀλλοτε πολὺ μεγάλη περιουσία.

ΝΤ' ἈΛΕΞ.— Περιεργὸ! δὲν τοὺς θυμοῦμαι καθόλου... ΚΑΖΑΛ.— Καλά! Δὲν περᾶζει! Αὐτὸ δὲν ἐνδιαφέρει καὶ πολὺ. Ἄκουστε λοιπὸν: Ἡ χήρα αὕτη κυρία εἶχε τοποθετήσῃ ἄσχημα τὰ χρηματὰ της κ' εἶτι ἔχασε διὰ τῆς ἔμπνε ἀπὸ τὴν παλαιὰ τοὺς περιουσία. Γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τώρα τὸ ψωμὶ τῆς βάζει τὰ κομμάτια τῆς σὲ λαχειο. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει κ' ἕνα θαυμασίο κολλιέ ἀπὸ διαμάντια. Λένε διὰ εἴνε ὄμοιο τοῦ Ναπολεόντος τοῦ III πρὸς ἐκεῖνον πού εἶταν ἄλλοτε ἡ περιφρῆμη κυρία Ρυμπορντέλ, εἰς ἐνδειξὴ κάποιας ξεχωριστῆς εὐνείας. Πρόκειται περὶ ἑνὸς ἱστορικοῦ κομμάτιατος.

ΝΤ' ἈΛΕΞ.— Ἐσεῖς διαθέτετε τὰ εἰσιτήρια; ΚΑΖΑΛ.— Ναί. Ἀὲ μπόρεσα νὰ μείνω ἀσυγκίνητος μὲρὸς σὲ μὰ τέτοια δυστυχία!.. Καὶ σεῖς, πού εἶσθε τόσο φιλιάνθρωπος, φαντάζομαι διὰ θὰ πᾶρετε μερικὰ εἰσιτήρια... ΝΤ' ἈΛΕΞ.— Ἐξέρτε, προκειμένου περὶ λαχειῶν ἔχω ἕνα ἀξίωμα...

ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ, (ποὶ δὲν εἶχε πεῖ τίποτε ὡς τὸ ρα).— Μὰ, φίλε μου, δὲ μποροῦμε ν' ἀρνηθῶμε. ΚΑΖΑΛ.— Νὰ σὰς δώσω πέντε ἀριθμοὺς τῶν ἑκατὸν φράγκων. Ἐἴνε σχεδὸν οἱ τελευταῖοι!.. Ἡ κλήρωσις θὰ γίνῃ σὲ κ' μιὰ δεκαπενταριά μέρους. Καὶ ποὺς ἔξερει!.. Μὰ καλὴ πράξη δὲν πάει ποτὲ χαρμένη!.. Μπορεῖ νὰ κερδίσετε τὸ κολλιέ!.. ΝΤ' ἈΛΕΞ.— Ὅ! τὰ ἔξερὸ τὰ λαχειο!.. Ὅσο γι' αὐτό... Μὰ ἄλλοστε δὲν τὸ κάνω μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ κερδίσω... Μοῦ εἶπατε διὰ πρόκειται γιὰ μὰ δυοστοχιωμένη ὑπαρξή... Δότε μοὺ τὰ μαλλίτια (Ὑγᾶζοῦτα τὸ πορτοφῆλι του) Νὰ, πεντακοσμία φράγκα!

ΚΑΖΑΛ.— Μήπως θέλετε νὰ διαλέξετε τοὺς ἀριθμοὺς σας; ΝΤ' ἈΛΕΞ.— Δὲ μ' ἐνδιαφέρει... Ὅποιοι καὶ γάναι τὸ ἴδιο μοῦ κάνει.

ΚΑΖΑΛ.— Τότε στὴν τὴνχὴ... αὕτη διαλέγει π' ἄλλες φορὲς καλλίτερα... Δίνει τὰ πέντε κομμάτια στὸν Ντ' Ἀλέξ, παίρνει τὰ λεπτὰ κλειδιά θριαμβεντικά τὸ μᾶτι στὴ Γαβριέλλα καὶ ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ἀσχηματικὲς κουβέντες γρίσκει μὰ πρόφαση καὶ φεύγει.

Τρεῖς ἑβδομάδες κατόπι, ὁ ἴπνε γένης τοῦ Καζάλ φέρει στοῦ ντ' Ἀλέξ τὸ περιφρῆμο κολλιέ μέσα σ' ἕνα ἔξοχο κουτί μὲ τ' ἀρχικά τῶν ἀνιπαρτικῶν Ρυμπορντέλ, συνοδευόμενο μ' ἕνα γράμμα συντεταγμένο ὡς ἔξῃ:

« Ἀγαπητέ μου ντ' Ἀλέξ, Τὰ πὸ ἀπίθανα γίνονται καμιά φορὰ πραγματικῆς. Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἔγινε ἡ κλήρωσις τοῦ λαχειῶν Ρυμπορντέλ σὰ ὁλόγια τῆς κομῆσης ντὲ Πομπῆ καὶ κερδίσα μὲ τὸν ἀριθμὸ 13.312 τὸ περιφρῆμο κολλιέ. Εἶμαι ἐκπληκτός, ἀλλὰ ἔανοποισμένος, γιὰ δυοπιστοῦσατε πρὸς τὰ λαχειο καὶ οὐς ἔξαλιγκασα κάπως γιὰ νὰπάρτετε τὰ πέντε μυλλίτια. Σὰς στέλω τὸ ὄμοιο τῆς τὴνχὴς μὲ τὸν ὑπνερήν μου καὶ θὰ σὰς χρωστῶ μεγάλη χάρη, ἂν μὲ περιμένετε γιὰ νὰ γάνωμε μαζί τὴν ἐκπλήξη στὴν κυρία ντ' Ἀλέξ. Ἀκόσ σας

Δανιὴλ Καζάλ» « Υ. Γ. Ἀσφαλῶς ἡ ἀρετὴ πάντοτε ἀνταμειβεταί! » (Μετὰ δύο ὄρες)

ΚΑΖΑΛ, (μπαίνοντας μὲ χιμῶλο στοῦ Ντ' Ἀλέξ).— Ἐ λοιπὸν... ΝΤ' ἈΛΕΞ, (ἐνθουσιασμένος).— Ὑπέροχο! θεῖο! θαυμάσιο!.. ΚΑΖΑΛ.— Ἐλπίζω πὼς ἡ κ. Ντ' Ἀλέξ... ΝΤ' ἈΛΕΞ, (βάζοντας τὸν τὸ δάχτυλο στὸ στόμα). Σοῦ!... Ἡ γυναῖκα μου δὲν εἶταν ἔδω όταν τὸ ἔφερε ὁ ὑπνερήτης σας... δὲν ἔξερει τίποτε!.. καὶ θὰ σοῦ ἔξηγησω μὰ χάρη, ἀγαπητὸ μου Καζάλ, νὰ μὴν τῆς κάνετε ποτὲ λόγο ὅτε γιὰ τὸ λαχειο, οὔτε γιὰ τὸ κολλιέ... ΚΑΖΑΛ, (ταραγμένος).— Γιατί!.. ΝΤ' ἈΛΕΞ, (ἐμπνευστικῶς).— Γιατί θέλω νὰ τὸ χαρίσω τῆς ἐρωμένης μου!.. ΚΑΖΑΛ.— !!!

Michel Provins

ΕἰΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ κ. ΚΑΛΙΟΠΗ Ε. ΛΕΚΟΥ ληξάσῃς τῆς μετὰ τῆς Στρατιωτικῆς Ἐνόςσεως συμβάσεώς της, μετέφερε τὸ κατὰστῆμα τῆς γυναικείων πλῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν Καραγεωργεβίτης καὶ Λέκκα ἀριθ. 8.